

به نام خالق هستی

خانه عروسک

هنریکا ایبسن

ترجمه

ناهید سید تفرشی خامنه

سرشناسه: ایبسن، هنریک، ۱۸۲۸ - ۱۹۰۶ م. Ibsen, Henrik

عنوان و نام پدید آور: خانه عروسک

مشخصات نشر: تهران: دالیا، ۱۳۹۴.

مشخصات ظاهری: ۱۲۸ ص

یادداشت: عنوان اصلی: ۲۰۰۲, Dukkehjem

یادداشت: فهرست نویسی کامل این اثر در نشانی: <http://opac.nli.ir> قابل دسترسی است.

شناسه افزوده: سید تفرشی خامنه، ناهید، مترجم شماره کتابشناسی ملی: ۲۸۲۳۹۰۲

خانه عروسک

نویسنده: هنریک ایبسن

مترجم: ناهید سید تفرشی خامنه

تشر دالیا: ۰۹۱۲۷۹۴۰۹۵۰

چاپ اول: ۱۳۹۴

شمارگان: ۱۱۰۰ جلد

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۴۷۱۸-۰-۵

حروفچینی و صفحه آرایی: سیما آینه چی

مرکز توزیع انحصاری: بخش کتاب جاوید ۶۶۴۷۸۵۱۱

۶۵۰۰ تومان

فهرست

۵	مقدمه ناشر
۱۱	پرده اول
۵۷	پرده دوم
۹۳	پرده سوم

مقدمه‌ی ناشر

هنریک ایبسن شاعر و نمایشنامه‌نویس توانای نروژی در بیستم مارس ۱۸۲۸ میلادی چشم به جهان گشود.

او از جمله نمایشنامه‌نویسان مدرن و تحول‌گرایان است که جان تازه‌ای به کالبد ادبیات دراماتیک بخشیده و در آثارش، نگره تازه‌ای به انسان را مطرح کرده است. درامهای او حول محور انسان طراحی شده و دیدگاه‌ها، آرمانها، حرمانها، کامیابیها و ناکامیهای فردی و اجتماعی را در روند پرتلاطم حوادث اجتماعی به نمایش گذاشته و این مقولات را دست یافتنی و قابل باور جلوه داده است.

به عبارت دیگر پس از شکسپیر و چخوف، ایبسن بیش از سایر نمایشنامه‌نویسان در ایران شناخته شده و آثارش به روی صحنه رفته است. برخی نام‌ها در عرصه تئاتر هیچگاه کهنه نمی‌شوند و مرور چندباره آنها خالی از لطف نیست. هنریک ایبسن یکی از آنهاست. او در نمایشنامه‌هایش غالباً به روابط اجتماعی مردم کشورش هجوم برده و معایب و نواقص رفتار آنان را با کنایه و اشاره بیان می‌نمود و همین امر سبب شد با بی‌مهری هموطنانش روبرو گردد. منظومه‌ی طغیان بر ضد هیئت جامعه نیز منتج این افکار است. در سال‌های ۱۸۵۲ تا ۱۸۵۷ با تحقیقات خود در باب تئاتر در کشورهای آلمان و دانمارک در فن نمایشنامه‌نویسی به درجه‌استادی رسید و مسئول تماشاخانه‌ای در شهر بوگن شد. پس از آن به مدت ۱۳ سال در ایتالیا به تحصیل علم فلسفه

پرداخت و نتیجه مطالعات وی منجر به نوشتن دو نمایشنامه "براند" و "پرگینت" شد که او را به شهرت جهانی رساند.

وی به تأثیر از بزرگان ادبیات از ریشه هایش شروع می کند. درام هایی منظوم و رمانتیک درباره گذشته اسکاندیناوی.

قدرت درام نویسی ایبسن در پرداخت درست روابط است و مضامین آثارش آنقدر ملموسند که با گذشت صدسال از مرگش هنوز برایمان آشنا و تازه می نمایند. ایبسن از دیوار غیرقابل عبور خرافه و سنت و عادت می گذرد و ما را نیز با خود می کشاند چنان که در پایان می بینیم نمی توانیم به آنچه در پس پرده می گذرد بی تفاوت باشیم.

وسعت و تنوع آثار دراماتیک ایبسن بسیار چشمگیر است. او ۵۰ نمایشنامه نوشت و در تمامی آثارش جامعه نروژ را در تمام زمینه ها بررسی کرد و انسان مدرن را با جسارت بی همتایی مورد ارزیابی و انتقاد قرار داد. مضامینی که او بسط و گسترش داد مبتنی بر یک ایده آل آزادیخواهانه و فردگرایانه بود و فضای معنوی جامعه را تغییر داد. ایبسن در هر مملکتی که بود همه روزه روزنامه می خواند و بازتاب وقایع روز را می توانیم در همه درام هایش ببینیم.

ایبسن در ۲۳ مه سال ۱۹۰۶ در کریستیانا بر اثر سکته مغزی درگذشت. هنگامی که پرستارش می خواست خبر بهتر شدن ایبسن را بدهد، او با ناله گفت: «برای کشورم» و درگذشت.

دوره اولیه آثار او برگرفته از اسطوره ها و افسانه های نروژی بود که به زبان منظوم و شاعرانه نوشته شده بود. این آثار اگرچه حال و هوای رمانتیک دارند ولی رگه های واقع گرایی و صراحت در آن ها دیده می شود. همین

ویژگی سبب تمایز او از سایر درام نویس های رمانتیک هم عصرش مانند ویکتور هوگو است.

آثار

کاتی لینا (۱۸۵۰) / آرامگاه جنگجو (۱۸۵۰) / خانم اینگر (۱۸۵۴) /
ضیافت سولهوک (۱۸۵۵) / اولاف لیل بکرانس (۱۸۵۶) / وایکینگها در
هیلگاند (۱۸۵۷) / کمدی عشق (۱۸۶۲) / مدعیان (۱۸۶۳) / براند
(۱۸۶۵) / برگینت (۱۸۶۷) / اتحادیه جوانان (۱۸۶۹) / امپراتور و گالیله
(۱۸۷۳) / ارکان جامعه (۱۸۷۷) / خانه عروسک (۱۸۷۹) / ارواح
(۱۸۸۱) / دشمن مردم (۱۸۸۲) / مرغابی وحشی (۱۸۸۴) / روسمرهولم
(۱۸۸۶) / بانوی دریایی (۱۸۸۸) / هدا گابلر (۱۸۹۰) / استاد سون نس
(۱۸۹۲) / ایولوف کوچک (۱۸۹۴) / جان گابریل بورکمن (۱۸۹۶) / وقتی
ما مردگان از خواب برمی خیزیم (۱۸۹۹)